

VAARDIGE VINGERS

Met Carla op de koffie is gezellig, ontspannend. Korte verhalen, glimlachjes en herinneringen geven een doorkijk in 35 jaar Lidwina.

Veel is veranderd in al die jaren. Wat voor Carla gebleven is, is de arbeidsvreugde, 'de goesting', zeg maar ...

Nog meer dan erover te vertellen, toont Carla in haar doen en laten wat er zo bijzonder is aan Lidwina.

Bij de wandeling doorheen het bedrijf - haar achtertuin - krijg je uitgebreid toelichting.

Carla haar biotoop is 'bouw 3' (gebouw food). In het magazijn waar je het merkwaardige zebrapad moet volgen werkt Carla niet zelf, maar het hoort er allemaal bij.

Bij het denken aan de toekomst valt het woord 'pensioen'. "Dan komt er plots veel tijd vrij, voor ... Ja, voor van alles eigenlijk, van reizen tot knutselen, van huishoudelijk werk tot sporten."

"DE VOLGENDE 5 JAAR WIL IK NOG GRAAG VERDER WERKEN ZOALS IK NU BEZIG BEN, DAT DOET ELKE DAG DEUGD EN IK BEN BLIJ DAT IK NOG EEN AANTAL JAREN MEE KAN."

Er zijn nog zekerheden

Carla houdt van zekerheden. Een dag biedt structuur en werk biedt houvast.

Een vast ritme biedt ook duidelijkheid rond vrije tijd, en dan belanden we thuis in de Schakel in Balen. Samen met de medebewoners besteedt Carla nogal wat tijd aan het huishouden. De eerdere schoolopleiding rond gezinszorg wordt hier in de praktijk gebracht. De vrije dinsdag is de 'huishouddag'.

Feestjes zoals 7 juni, de verjaardag van Carla, worden gevierd in het gezin. Om daar te kunnen mee praten moet je wel 'meertalig' zijn, want papa en mama spreken plat West-Vlaams, Carla en zus Katja spreken als echte Kempenaren Mols.

En ja, twee keer per jaar op reis met 'De Kei'. Zowat alle vakantielanden van Europa zijn al aan bod gekomen, maar bijzondere herinneringen zijn toch blijven hangen bij de Griekse eilanden Kos, Kreta en Rhodos.

Reizend in de tijd komen we ook in San Remo, in Londen, bij de Mont St. Michel in Frankrijk en in Brussel.

Je ziet er jonger uit dan je bent ...

Het is altijd leuk als iemand zegt dat je er jonger uitziet. Bij Carla is het oprecht. Ze ziet er opmerkelijk jonger uit dan ze is. Als ik vraag hoe dat komt, antwoordt ze: “Elke week bowling met ‘de dansende kegeltjes’ en elke week turnen.”

Carla houdt van het leven en de vele eenvoudige dingen die mogelijk zijn. Het Verhaal van Vlaanderen met Tom Waes, het schlagerfestival, extra time, veldrijden, en dit jaar met Pasen de Ronde van Vlaanderen. Deze zomer duimen voor Evenepoel in de ronde van Frankrijk. Duimen voor Anderlecht. Nieuws op RTV, de Olympische Spelen, ... De avonden en de dagen vullen zich als vanzelf.

Er is geen tijd over, en ja ... Dat houdt een mens jong.

'Bouw 3'

Vaardige vingers kennen hun taak. Etiketteren, inpakken, de plek aan de band, een onderdeel van de ploeg... De herhaling creëert de vaardigheid.

Carla praat niet tijdens het werk. Concentratie vraagt stilte.

Vanop afstand is het één harmonisch geheel waarbij producten veranderen van uitzicht en bestemming.

En als het allemaal even te snel gaat, dan zijn werkbegeleidsters Heidi, Hanne of Nancy er nog altijd...

“EN DIE HELPEN NIET ALLEEN MET HET WERK, HÉ... DIE HELPEN MET ALLES...”

“Hopelijk moet er in de toekomst niet meer te veel gestempeld worden, zoals met Corona. Stempelen is echt niet plezant.”

Wie kan er nog zeggen: “Er is eigenlijk niks dat beter zou kunnen op mijn werk?”

Een schoon geheel

Bij het afscheid is de handdruk kort. Carla moet opnieuw aan de slag. De plicht roept.

Carla ... Een vrouw die van haar leven een schoon geheel maakt en tevreden reist van het ene vaste eiland naar het andere, een beetje zoals de schone en aantrekkelijke Griekse kust.

AUTEUR: PAUL GOOSSENS
VERTELLER: CARLA ROGGHE
FOTOGRAFIE: GLOED FOTOGRAFIE